

[Flygaard]

er det, som om folk bedre kan forstå det. Det er måske rigtigt i nogle tilfælde og måske forkert i andre tilfælde, men det er i hvert fald også givet, at det er med til at udskyde beskatningen.

Jeg har også en fornemmelse af, at dette argument i mange tilfælde fremføres af de mennesker, der kun er tilhængere af skattereformer og andre reformer ud fra det synspunkt, om det nu ud fra et mere egoistisk synspunkt kan betale sig, således at forstå, at man ikke i denne forbindelse anlægger noget samfundssynspunkt.

Jeg vil dog gerne, når det er sagt, også pege på, at en engangsafgift, efter vores opfattelse i hvert fald, har en række uheldige konsekvenser, som man næppe har mulighed for helt og fuldt at afbøde og i nogle tilfælde måske slet ikke. For det første vil vi gerne pege på, at der i høj grad kan blive tale om nogle likviditetsmæssige problemer i forbindelse med en sådan engangsafgift, engangsbeskatning. Jeg vil også gerne pege på, at der kan blive tale om at hæmme generationsskiftet ikke alene i landbruget, men også i øvrige erhverv og for den sags skyld også uden for det erhvervmæssige område. Som jeg tidligere har peget på, vil en sådan engangsbeskatning eller engangsafgift også i høj grad have en tendens til at udskyde beskatningen, i nogle tilfælde temmelig længe.

Endelig vil, hvad vi også fra retsforbundets side tillægger en ikke ringe betydning, en løbende afgift efter vores opfattelse i højere grad tage hensyn til de unge end til de gamle, medens en engangsafgift nok i højere grad tilgodeser det, som man måske med en slags slangudtryk vil kalde de besiddende. Man fremmer sådan set ikke generationsskiftet ved en sådan engangsafgift.

For det fjerde vil jeg gerne pege på den sondring, som retsforbundet gør mellem jord på den ene side og bygninger på den anden side. Det er ikke, som nogle måske vil skyde os i skoene, udtryk for en fikts idé. Vi mener faktisk, at vi kan pege på nogle principielle forskelle med hensyn til beskatning af jord og beskatning af bygningerne. Vi mener f.eks., at hvis man beskatter jord, vil det have en tendens til at medføre en mere effektiv udnyttelse af jorden, det ligger i selve beskatningens natur. Men hvis det er således, at man beskatter bygningerne efter deres standard, vil der måske være en tendens til, at

man ikke vedligeholder bygningerne i det omfang, man kunne ønske sig.

Vi vil gerne pege på, at der også hvad angår forholdet mellem jord og bygninger er den forskel, at jordværdierne ikke er nogle, man selv har skabt, medens bygningerne er blevet rejst af menneskehånd.

Vi vil også føje til, at jord med tiden bliver mere værd ikke bare i kroner og øre, men også reelt set; det gør en mursten ikke, i hvert fald ikke, hvis man skal se det ud fra et synspunkt om dens reale værdi.

For det femte vil jeg gerne pege på problemstillingen omkring inflationsgevinster. Dette forslag tager ikke inflationsstigningen med, men jeg vil gerne knytte den bemærkning til spørgsmålet omkring inflationsproblematikken, at det jo nok er et stort problem, og at man bør søge en løsning. Jeg finder det i hvert fald socialt uanstændigt, at man kan købe en ejendom med 20 pct. i udbetaling og så ved en prisstigning på 100 pct. stort set komme til at eje 60 pct. i stedet for 20 pct. af ejendommen uden at have rørt en finger og uden af den grund at blive beskattet. Spørgsmålet om debitorgevinster kan nok ikke løses sådan lige på en studs, men en af de veje, man kunne gå, er efter retsforbundets opfattelse, at man nøjere undersøgte spørgsmålet om en indeksering af lånemarkedet, i hvert fald for de mere lange lån.

For det sjette vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger til spørgsmålet om, hvad der stiger mest. Nu plejer vi jo i økonomien at tale om, at der er 3 faktorer, dels spørgsmålet om jorden, dels spørgsmålet om arbejdslønnen og dels spørgsmålet om realkapitalen, og med den mængdefordeling, der er mellem de 3, vil der nok være en ganske klar tendens til, at jorden stiger mest i værdi, medens realkapitalen stiger mindst. Det er selvfølgelig givet, at der er nogle områder, der har en stærkere stigning end andre. Når landbrugene ikke er steget så stærkt, hænger det selvfølgelig sammen med, at landbrugsarealet er blevet mindre, og det hænger også sammen med, at udnyttelsen af jord til landbrugsformål ifølge sagens natur må være mindre intens end den udnyttelse, der finder sted i forbindelse med byggeri.

Efter vores opfattelse vil det foreliggende lovforslag i hvert fald beskære de fremtidige værdistigninger, og det er lovforslagets intention. Jeg vil også gerne, fordi det kom frem